

נאמר, שכתבוב נגד אליהם אונריך, שהרי לדרכה הוו אמר שירה, לחבר אוטה לימין.

בא ראה, יהוֹרָה אחוי בכל האדים. אחוי בדROOM, אחוי במזרח. שהרי הוא בא מצד השמאלי, וראיתו בצפון, ואחוי בדROOM, משומם שהוא הולך לימיין ונאנחו בגוף. משומו בק, הפעם ואודה את ה. ותעמד מלה. הבירית ברואי, שהרי הכל נתנו.

מרבכה קדושה.

רבי שמעון יצא לקריה. הוזמן לו רבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי. בין שראה אותם, אמר, התהדרשות של התורה צריך כאן. ישבו שלישת אלה [מים]. בשראה לילכת, פתח כל אחד מהם בפסוק.

רבי אבא פתח ו אמר, וזה אמר אל אברהם אחורי הפרד לוט מעמו, שא נא ענייך וראה וגוי. וכי לפि קראיה של אברהם יורש את הארץ, ולא יותר? עד כמה רואה בן אדם? שלש פרסאות, או ארבע או חמיש פרסאות, והוא אומר כי אתה כל הארץ אשר!

אתה ראה וגוי?

אלא, כיוון שאבעת האדים של העולם רואה, את כל הארץ רואה. שהרי אבעת האדים של העולם הם כללו של כל העולם. עוד, הרום אותו מקודש ברוך הוא על הארץ ישראל והראה לו שהיא קשורה בצדדי העולם, והיה רואה את הכל. כמו כן, מי שראה את רבי שמעון, רואה את כל העולם.

השםחה של מעלה ומטה.

פתח רבי חייא ו אמר, הארץ אשר אתה שכב עלייה לך אתנה ולזעך, וכי ההוא אתר בלחוודי אבטח ליה קדשא בריך היא, דהא ארבע אמין או חמישא הוו

דרגא קאמר שירטא, להברא ליה בימינא. פה חזי, יהודיה אחיד בכל סטרין, אחיד בדROOM ואחד במערב. דהא איהו מפער שמאלא קא אתיא, ושירוטיה בצפון ואחד בדרום, בגין כד (בראשית כט) הפעם אודה את ה. בוגוף, בגין כד, דקיימה בקיומה ותעמד מלחת, וטעמוד, דקיימה בקיום של דקיימה בדקא יאות, דהא אנתקן כלא רתיכא קדיישא.

רבי שמעון נפק לкриיתא, איזמן ליה רבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי, בין דחמא לוזן, אמר מהתותי דאוריתא אctrich הכא, יתבי תלתא אלין, (ס"א יט) בד בעא למיזל, פתח כל חד וחד קרא.

רבי אבא פתח ו אמר, (בראשית י) וזה אמר אל אברהם אחורי הפרד לוט מעמו וגו', שא נא ענייך וראה וגוי. וכי לפום חייזו ד아버ם ירית ארעה ולא יתר. עד כמה חממי בר נש, תלת פרסי או ארבע או חמיש פרסי, ויאיה אמר (בראשית י) כי אתה כל הארץ אשר אתה רואה וגוי.

אלא, בין דארבע סטרין דעלמא חממי, כל ארעה חממי. דהא ארבע סטרין דעלמא, כל לא דכל עלמא.תו, זקף ליה קדשא בריך הוו על ארעה דישראל, (דף ג ע"א) ואחמי ליה דאייה קשירה בסטרין דעלמא, והוה חממי כלא. בגין דא, מאן חממי ליה לרבי שמעון, כל עלמא חממי, **חדרותא דעילא ותפא.**

פתח רבי חייא ו אמר (בראשית כט) הארץ אשר אתה שוכב עלייה לך אתנה ולזעך, וכי ההוא אתר בלחוודי אבטח ליה קדשא בריך היא, דהא ארבע אמין או חמישא הוו

שָׁהַרְיָ אֶרְבֶּעָ אִמּוֹת אוֹ חִמֵּשׁ קִי
וְלֹא יָוֶרֶט? אֶלָּא בָּאוֹתוֹ זָמָן,
בָּאוֹתוֹם אֶרְבֶּעָ אִמּוֹת קָפֵל הַקְּרוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא אֶת כֵּל אָרֶץ יִשְׂרָאֵל.
נִמְצָא שָׁאוֹתוֹ מִקְומָם הוּא הַכְּלֵל
שֶׁל כֵּל הָאָרֶץ. וְמֵה אָתוֹ הַפְּקוּד
הָוּא הַכְּלֵל שֶׁל כֵּל הָאָרֶץ - רַבִּי
שְׁמֻעוֹן שֶׁהָוּא הַמְּאוֹר שֶׁל כֵּל
הָאָרֶץ, עַל אַחַת פֶּמֶה וּבֶמֶה.

שְׁקֹול בְּכָל הַעוֹלָם.
פָּתָח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמַר, הַפְּעָם
אָוֹדָה אֶת הָ, וְכֵי בְּכָל מַה
שְׁהַוּלִידָה לֹא רָאוּי לְהַדּוֹת
לְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָיוּא אֶלָּא בָּזָה?
אֶלָּא יְהוָה הָוּא הַבָּן הַרְבִּיעִי
לְכֹפֶר, וְהָוּא מְשֻׁלִּים אֶת הַפְּסָא.
וּמְשׁוּם כֵּבֶשׂ יְהוָה לְבִדּוֹ תְּקוּנָה
הַפְּסָא וְתוֹמָךְ שֶׁל כֵּל הַתּוֹמְכִים.
[שְׁהָוּ שְׁלַשָּׁה, אֲבָרָהָם וְצִקְנָה וְעַקְבָּה, וְעַבְדָּוּ]
מִירָוֹה וְוְשָׁלָם הַכֹּפֶר, עַל קָדְםָה נִקְרָא יְהוָה,
שְׁהָוּא שֵׁם הַקָּדוֹשׁ, וְהַלְּיתָה (אֲבָעַ וּגְלִילָה)
מְרוּלָות הַפְּסָא) רַבִּי שְׁמֻעוֹן שְׁמַאי רִיר
אֶת כֵּל הַעוֹלָם בְּתֹרֶה וּבֶמֶה
מְאוֹדוֹת מְאִירִים בְּשִׁבְילָוּ, עַל

אַחַת פֶּמֶה וּבֶמֶה.
וְלֹא רָאוּבָן בִּימֵי קָצִיר חֲטִיטִים
וַיִּמְצָא דּוֹדָאים בְּשָׂדָה. (בראשית לו') רַבִּי יִצְחָק
פָּתָח וְאָמַר, (תְּהִלִּים קד) מָה רְבוּ
מַעֲשֵׂיךְ הָיָה בְּחַכְמָה עֲשִׂית
מִלְאָה הָאָרֶץ קָנִינָה. הַפְּסוֹק הַהָּה
בְּאֶרְדָהוּ בֶמֶה מְקוֹמוֹת. אֶלָּא מִ
יּוֹכֵל לְמִנוֹת אֶת מַעֲשֵׂיךְ הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא, שְׁהָגָה פֶּמֶה
וּמְחֻנּוֹת מְשֻׁנִים זוּה מִזְהָה שָׁאיִן
לְהָם חַשְׁבּוֹן, וּכְלָם בְּפָעָם אַחַת,
כְּמוֹ פְּטִישׁ שְׁמוֹזִיא זִיקְםָ לְכָל
הַאֲזָדִים בְּפָעָם אַחַת, כְּהַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא מּוֹצִיא פֶּמֶה מִינִים
וּמְחֻנּוֹת מְשֻׁנִים זוּה מִזְהָה שָׁאיִן
לְהָם חַשְׁבּוֹן, וּכְלָם בְּפָעָם אַחַת.
בָּא רָאה, בְּדָבָר וּבְרוּת יִמְדַּד
נִعְשָׂה הַעוֹלָם, שְׁבָתוֹב בְּדָבָר הָיָה
שְׁמִים וּעַשׂוּ וּבְרוּת פִּיו כֵּל
צְבָאִם. בְּדָבָר הָיָה - זוּה הַדָּבָר.

וְלֹא יִתְיר. אֶלָּא, בָּזְמָנָא הַהָיוּא, בָּאַיִנוֹן אֶרְבֶּעָ
אֶמְין, כְּפִיל לִיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא כֵּל אֶרְעָא
דִּיְשָׂרָאֵל. אַשְׁפָּח הַהָיוּא אֶתְר אַיִלָּא כֵּל
אֶרְעָא, וְמֵה הַהָיוּא אֶתְר אַיִלָּוּ כֵּל
אֶרְעָא, רַבִּי שְׁמֻעוֹן דִּיְאַיִלָּוּ בְּזִינָא דֵכֶל
עַל אֶרְעָא, עַל אַחַת פֶּמֶה וּבֶמֶה דְּשָׁקִיל בְּכָל
עַל מְמָא.

פָּתָח רַבִּי יוֹסֵי וְאָמַר, הַפְּעָם אָוֹדָה אֶת הָ,
וְכֵי בְּכָל הָוּ דָאוֹלִידָת, לֹא אַתְּחַזֵּי
לְאָוֹדָה לִיהְיָה לְקָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא אֶלָּא בְּהָאֵי.
אֶלָּא יְהוָה אֵי הָיוּא בָּרוּךְ אֵי לְכָרְסִיָּא,
וְאֵי הָיוּ אֲשָׁלִים לְכָרְסִיָּא. וּבְגַן כֶּבֶשׂ, יְהוָה
בְּלַחְזָדָוִי, תְּקִוָּא דְּכָרְסִיָּא יְסִמְכָא דְּכָל הָוּ
סְמִיכָּיִן. (נ"א דָחוּ תְּלַת אֲבָרָהָם וְצִקְנָה וְעַקְבָּה וּבְרִין אַתָּה דָוד מְהֻנָּה
וְאֲשָׁלִים לְכָרְסִיָּא, וְעַל כֵּד אַקְרָבָה יְהוָה דָאַיִוָּשָׁא קָרְדִּיאָה וּדְלִילָת" (ס"א
ר' גִּלוּחוּי קָרְגָּלוּחוּ דְּכָרְסִיָּא) רַבִּי שְׁמֻעוֹן דִּנְהָיִר כֵּל
עַל מְמָא בְּאָוֹרִיָּתָא וּבֶמֶה בְּזִינָנִין נְהָרִין בְּגִינִּיהָ
עַל אַחַת פֶּמֶה וּבֶמֶה.

וַיָּלַךְ רָאוּבָן בִּימֵי קָצִיר חֲטִיטִים וַיִּמְצָא דּוֹדָאים
בְּשָׂדָה. (בראשית לו') רַבִּי יִצְחָק פָּתָח וְאָמַר,
(תְּהִלִּים קד) מָה רְבוּ מַעֲשֵׂיךְ הָיָה בְּחַכְמָה
עֲשִׂית מְלָאָה הָאָרֶץ קָנִינָה. הָאֵי קָרָא
אַוְקָמָה, בֶמֶה אַתָּר. אֶלָּא, מָאן יַכְיל לְמִמְנִי
עַזְבָּדָויִי דְּקָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא. דָהָא בֶמֶה חִילִין
וּמְשִׁרְיִין, מְשִׁנְיִין דָא מִן דָא, דְּלִית לֹזָן
חִוְשָׁבָנָא. וּכְלָהוּ בָזְמָנָא חִדָּא, בְּמַרְזָפָא
דְּאָפִיק זִיקְיָן לְכָל סְטוּרִין בָּזְמָנָא חִדָּא. כֵּבֶשׂ
קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אָפִיק פֶּמֶה זִינָנִין וּמְשִׁרְיִין
מְשִׁנְיִין דָא מִן דָא, דְּלִית לֹזָן חִוְשָׁבָנָא וּכְלָהוּ
בָזְמָנָא חִדָּא.

חָא חִזִּי, בְּדָבָר וּבְרוּחָא בְּחִדָּא, אַתְּעַבֵּיד
עַל מְמָא, דְּכַתִּיב (תְּהִלִּים לו') בְּדָבָר הָיָה שְׁמִים
נִعְשָׂו וּבְרוּת פִּיו כֵּל צְבָאִם. בְּדָבָר הָיָה, דָא